

2022
LETNIK XXX

3-4

Mir Odmev Medžugorja

**VI, KI SEM VAS IZBRALA
– MOJI APOSTOLI ...**

**INTERVJU
P. PETAR LJUBIČIĆ**

**POSVETITEV RUSIJE
IN UKRAJINE**

IZ VSEBINE REVIE

Sporočila Kraljice miru ... 4, 5

Osrednja tema ... 6

Vi, ki sem vas izbrala – Moji apostoli ...

Intervju ... 10

p. Petar Ljubičić

Svetnik 20. stoletja ... 17

Bl. Vasil Vsevolod Veličkovski

Pričevanje ... 21

Jezusovi dotiki v mojem življenju
Oče Franc Špelič in Medžugorje

Molitev ... 28

Novo življenje s križa

Duhovna obnova za vodiče ... 30

**Posvetitev Rusije in Ukrajine
Marijinemu Brezmadeženemu
Srcu ... 34**

Spodbude s. Emmanuel ... 40

Vrnite se k Bogu, molitvi, postu...

Marijini obroki ... 46

Romanja ... 47

Kolofon ... 47

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Tokratna številka revije ne more mimo težkih dejstev našega zgodovinskega trenutka, dejstev, ob katerih bi se morali ustaviti in se zamisliti, predvsem pa se vprašati: Kaj je sporočilo vseh teh bridkih dogajanj in kdo je tisti, ki nam želi nekaj sporočiti? Ali vidimo v njih »znamenja časov«? Ali ta znamenja prav in skrbno razbiramo?

Branje zbranih prispevkov bo dalo vsakemu svoj odgovor. V intervjuju p. Petar Ljubičić, duhovnik, ki bo razodel deset skrivnosti, sicer nobene od skrivnosti ne pove, poudarja pa, da je stanje v svetu kaotično. Zato predlaga, da se držimo tistega, kar je najbolj zanesljivo – Marijinih sporočil in Božje besede, in po njih v resnici živimo. Samo tako bomo dosegli mir! Najprej mir v svojem srcu, nato mir med seboj in z Bogom.

Veliko prizadevanje za mir na Zemlji je skrito tudi v dejanju posvetitve Rusije in Ukrajine Marijinemu Brezmadežnemu Srcu, ki se je na papeževo pobudo, predvsem pa na Marijino željo že v Fatimi, zgodilo 25. marca letos. O pomenu prav te posvetitve in o njeni povezanosti z Medžugorjem beremo v prispevku Primoža Krečiča. Osebna pričevanja naših bralcev pa kažejo, kako Bog tudi s krivimi črtami ravno piše in pripelje k sebi vse, ki ga iskreno iščejo.

Postni čas se približuje svojemu vrhuncu, velikemu tednu. Naj ob tem vsem nam zaželimo, da bi skrivnost trpljenja zmogli vedno povezovati s svetlobo vstajenja, naj torej vstali Kristus osmišlja sleherni trenutek našega bivanja.

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. februarja 2022***

»Dragi otroci!

Z vami sem in molimo skupaj.

Otročiči, pomagajte mi z molitvijo, da satan ne bo prevladal.

*Njegova moč smrti, sovraštva in strahu je obiskala zemljo.
Zato se, otročiči, vrnite k Bogu in molitvi, postu in odrekanju za vse tiste,
ki so poteptani, siromašni in nimajo glasu v tem svetu brez Boga.*

*Otročiči, če se ne vrnete k Bogu in Njegovim zapovedim,
nimate prihodnosti.*

Zato je mene poslal k vam, da vas vodim.

Hvala vam, ker ste odzvali mojemu klicu.«

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. marca 2022***

»Dragi otroci!

Slišim vaše vzdihovanje in molitve za mir.

Satan se že leta bori za vojno.

*Zato me je Bog poslal med vas, da bi vas vodila po poti svetosti,
ker je človeštvo na razpotju.*

*Kličem vas, vrnite se k Bogu in Božjim zapovedim,
da bi vam bilo dobro na zemlji in da bi izšli iz te krize, v katero ste zašli,
ker ne poslušate Boga, ki vas ljubi in vas želi rešiti
in povesti v novo življenje.*

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 18. marca 2022

Sporočilo je vidkinja Mirjana Dragičević Soldo prejela na svojem letnem videnju s Kraljico miru 18. marca 2022.

Videnje je trajalo od 13.34 do 13.40.

*»Dragi otroci!
Z materinsko ljubeznijo vas kličem,
da polni moči, vere in zaupanja gledate k mojemu Sinu.
Njemu odpirajte svoja srca in ne bojte se.
Ker moj Sin je Luč sveta in v Njem je mir in upanje.
Zato vas znova, znova kličem, da bi molili za tiste moje otroke,
ki niso spoznali ljubezni mojega Sina;
da bi moj Sin s svojo svetlobo ljubezni in upanja
obsijal tudi njihova srca,
vas pa, otroci moji, okrepil in vam dal mir in upanje.
Z vami sem. Hvala vam.«*

(Kraljica miru je vse blagoslovila.)

Osrednja tema

VI, KI SEM VAS IZBRALA – MOJI APOSTOLI ... (2. del)

Ljudje, ki ne poznajo Božje ljubezni?

Ustavimo se pri tistih, ki so naslovniki poslanstva apostolov Kraljice miru. To so vsi tisti, ki ne poznajo Božje ljubezni. Jezus je v svoji velikodušniški molitvi povedal, **da je večno življenje v tem, da poznajo edinega resničnega Boga in njega, ki ga je poslal**, Jezusa Kristusa. (Jn 17,3) Mnogi bodo izvajali nasilje nad Jezusovimi učenci, ker niso spoznali ne Jezusa in ne Očeta. (Jn 16,3)

Mirjana je zapisala, da imajo mnogi težki dogodki v svetu tudi ta namen, da nagovorijo tiste, ki ne poznajo Božje ljubezni. Marija ne govori le o ateistih in nasprotnikih Boga, ampak še o mnogih drugih, **tudi tistih, ki se imajo za vernike, a še ne poznajo**

Božje ljubezni. Marija je rekla, da celo nekateri, ki se zbirajo okrog Mirjane ali ki so prihajali na videnja 2. v mesecu, ne poznajo Božje ljubezni. Vabi jih, da se odločijo: *»Dragi otroci, ko vas vabim k molitvi za tiste, ki niso spoznali Božje ljubezni, bi, ko bi pogledali v svoja srca, dojeli, da govorim o mnogih od vas. Odprtega srca se iskreno vprašajte: si želite živega Boga ali Ga želite odkloniti in živeti po svoje. Ozrite se okoli sebe, otroci moji, in poglejte, kam gre svet, ki misli brez Očeta, tava v temi skušnjave. Jaz vam ponujam luč Resnice in Svetega Duha. Po Božjem načrtu sem z vami, da vam pomagam, da v vaših srcih zmaga moj Sin, njegov križ in vstajenje. Kot mati želim in prosim za*

vašo edinstvo z mojim Sinom in njegovim delovanjem. Jaz sem tu, odločite se!» (2. 6. 2011) Poleg teh, ki zavračajo Božjo ljubezen, so še nekateri, ki zavračajo Marijo in je ne sprejemajo: *»Vi, človeški otroci, ste Božji otroci, vi ste moji otroci. Zato, otroci moji, hodite po poteh, po katerih vas moja ljubezen vodi, uči ponižnosti, modrosti in vas privede k nebeškemu Očetu. Molite z menoj za tiste, ki me ne sprejemajo in mi ne sledijo, za tiste, ki zaradi trdote svojega srca ne morejo občutiti radosti ponižnosti, pobožnosti, miru in ljubezni – radosti mojega Sina.»* (18. 3. 2014)

Nevarnost pogubljenja

Marija je v svojih sporočilih zelo stvarna in še posebej izpostavi tiste, ki zavestno zavračajo Jezusovo in njeno ljubezen. Jezus je rekel svojim nasprotnikom, da jih pozna in da v njih ni ljubezni. (Jn 5,42) **Ti, ki zavračajo Božjo ljubezen, so v nevarnosti, da gredo na pot pogubljenja in oddaljitve od Boga.** Že na začetku, v prvih sporočilih Mirjani je Marija govorila o tistih, ki imajo raje življenje na zemlji. (2. 3. 1991) Kasneje je dodala še tiste, ki še nikoli niso ljubili. (2. 11. 2016) Poleg tega je rekla, da so tudi **taki, ki nočejo ljubiti, ali taki, ki jih ne zanima nagovor te ljubezni, kar je v bistvu že zanikanje.** Ti ne samo, da

ne poznajo Božje ljubezni, ampak je tudi nočejo spoznati in sprejeti. *»Dragi otroci, kličem vas, da širite vero v mojega Sina – svojo vero. Vi, otroci moji, razsvetljeni s Svetim Duhom, moji apostoli, jo prenesite drugim, tistim ki ne verujejo, ne poznajo, ne žele poznati – zato pa morate vi veliko moliti za dar ljubezni, ker je ljubezen znamenje prave vere, vi pa boste apostoli moje ljubezni.»* (2. 7. 2015)

Teža tega nezanimanja se prepozna z oddaljenostjo od Jezusove žrtve. Zelo močno povabilo je v sporočilu 2. 5. 2012: *»Dragi otroci! Z materino ljubeznijo vas prosim, dajte mi svoje roke, dovolite mi, da vas jaz vodim. Jaz, kot mati, vas želim rešiti nemira, obupa in večnega pregnanstva. Moj Sin je s svojo smrtjo na križu pokazal, koliko vas ljubi, žrtvoval se je zaradi*

Foto: Đani

vas in vaših grehov. Ne odklanjajte Njegove žrtve in ne obnavljajte Njegovega trpljenja s svojimi grehi. **Ne zapirajte si rajskih vrat! Otroci moji, ne zgubljajte časa.** Nič ni važnejšega od edinosti z mojim Sinom. Jaz vam bom pomagala, ker me nebeški Oče pošilja, da moremo skupaj pokazati pot milosti in rešitve vsem tistim, ki Ga ne poznajo. Ne bodite trdih src. Zaupajte mi in častite mojega Sina.«

Velika potegavščina hudobnega duha je, da **želi iz vere odpraviti moč Jezusove žrtve na križu**, ki se na nekrvav način obnavlja na oltarjih sveta. Tudi v sporočilu 2. 3. 2016 je Marija izpostavila odnos med Jezusovo žrtvijo in trdoto človeških src, ki Njegove žrtve nočejo poznati: »Želim vas spomniti na besede mojega Sina. On je izgovarjal besede odrešenja za ves svet, besede ljubezni za vse, ljubezni, ki jo je dokazal s svojo žrtvijo. A tudi danes Ga **mnogi moji otroci ne poznajo, ne želijo ga spoznati, ravnodušni so.** Zaradi njihove ravnodušnosti moje srce trpi v bolečinah. Moj Sin je bil vedno v Očetu. S svojim rojstvom je na zemljo prinesel božansko, od mene pa prejel človeško. Z Njim je med nas prišla Beseda. Z Njim je prišla Luč sveta, ki prodira v srca, jih obseva in napolnjuje z ljubeznijo in tolažbo. Otroci moji, mojega Sina morejo videti vsi tisti, ki Ga ljubijo, ker se **Njegov obraz vidi po dušah, ki so**

napolnjene z ljubeznijo do Njega. Zato, otroci moji, apostoli moji, poslušajte me. Odpovejte se nečimrnosti in sebičnosti. Ne živite samo za zemeljsko, materialno. Ljubite mojega Sina in naredite, da drugi vidijo Njegov obraz po vaši ljubezni do Njega. Jaz vam bom pomagala, da Ga boste čim bolj spoznali. Govorila vam bom o Njem.«

Zavračanje Božje ljubezni, ki jo prinaša Jezus Kristus, je usmerjeno proti Svetemu Duhu, zato ti ljudje tvegajo, da bodo izgubili zadnje zdravilo, ki ga Bog daje po žrtvi svojega Sina. (2. 5. 2012) **Njegova žrtev je podaritev Boga za osvoboditev in življenje sveta.** V Jezusovem darovanju Očetu in v njegovem usmiljenju do grešnega

človeštva je zadnje sidro rešitve. Kdor zavrne ta dar, se prepusti sodbi in pogubljenju. Marija je med prikazovanji v kraji Tre Fontane spregovorila o 'hotenem pogubljenju'. Tudi v sporočilu Mirjani je pogubljenje povezano s trdovratnostjo: **»Otroci moji, ne stopajte s poti, po kateri vas vodim. Ne drvite v pogubo. Naj vas molitev in post okrepita, da boste mogli živeti tako, kot bi to želel nebeški Oče – da boste moji apostoli vere in ljubezni, da vaše življenje blagoslavlja tiste, ki jih srečujete, da boste eno z nebeškim Očetom in mojim Sinom. Otroci moji, to je edina resnica; resnica, ki vodi k vašemu spreobrnjenju, potem pa k spreobrnjenju vseh tistih, ki jih srečujete in niso spoznali mojega Sina – vseh tistih, ki ne vedo, kaj pomeni ljubiti.«** (2. 5. 2013) **Nekateri pastirji so v nevarnosti, da se izgubijo:** **»Molite, postite se, imejte srce polno usmiljenja! Ne pozabite na svoje pastirje! Molite, da se ne izgubijo, da ostanejo v mojem Sinu, da bi tako bili dobri pastirji svoji čredi.«** (18. 3. 2009)

Marija kaže svojim apostolom različne oblike zavračanja Božje ljubezni. (2. 9. 2006) Zato nosijo veliko odgovornost, da pomagajo ljudem, ki to ljubezen odklanjajo. **Če namreč Bog ne bo posegel vmes, se ne bodo mogli rešiti sami:** **»Toda jaz sem mati tudi vas, ki me ne sprejemate in v trdoti svojega srca ne**

želite spoznati ljubezni mojega Sina. In ne veste, koliko moje srce trpi in koliko prosim svojega Sina za vas. Prosim Ga, da ozdravi vaše duše, ker On to more; prosim ga, da vas obsije s čudežem Svetega Duha, da bi Ga nehali vedno znova izdajati, kleti in Mu zadajati rane.« (2. 9. 2014)

Mnogi živijo tako, da so izgubili zdravo življenjsko usmeritev in ne znajo več razločiti med dobrim in zlom. Njihova vest se ne odziva več na Božjo ljubezen in očitno resnico. Ne kesajo se za svoje grehe in tvegajo pogubljenje. (2. 12. 2012) Marija jih materinsko opozarja: **»Dragi otroci! Danes vas kličem, da ljubite z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. Molite za dar ljubezni, ker ko duša ljubi, kliče k sebi mojega Sina. Moj Sin ne zavrača tistih, ki ga kličejo in želijo živeti z Njim. Molite za tiste, ki ne dojemajo ljubezni, ki ne razumejo, kaj pomeni ljubiti. Molite, da jim bo Bog Oče in ne sodnik. Otroci moji, bodite moji apostoli, bodite moja reka ljubezni. Jaz vas potrebujem.«** (18. 3. 2010)

Marija potrebuje apostole njene in Sinove ljubezni. **Ni druge poti, da se prebudijo hladna in brezbrizna srca, kot prav ta bližina in potrpežljivo usmiljenje.** Božja previdnost pa je tudi vedno na delu in se nikoli ne naveliča.

Primož Krečič

Foto: arhiv revije in Foto Đani

Intervju: P. PETAR LJUBIČIĆ

DUHOVNIK, KI BO SVETU RAZODEL DESET SKRIVNOSTI

Tokratni intervju smo za vas, spoštovani bralci, pripravili malo drugače, in sicer smo ga najprej imeli kot intervju v oddaji GLAS MEDŽUGORJA (Exodus TV), potem pa smo ga priredili še za objavo v reviji.

Prvi razlog za to je njegova bogata vsebina. Drugi razlog pa je TV-oddaja, ki je morda še ne poznate, pa bi vas želeli nanjo opozoriti. Naše Društvo Mir Medžugorje namreč poleg revije v zadnjem letu pripravlja tudi TV-oddajo na Exodus TV. Oddaja je na sporedu vsak prvi petek v mesecu ob 20. uri (razen včasih, ko je kakšna manjša sprememba v programu). Če jo zamudite ali če vas zanimajo pretekle oddaje, pa najdete

vse na youtube kanalu Exodus TV https://www.youtube.com/results?search_query=glas+medžugorja

Prijazno vas vabimo tako k spremljanju naše oddaje kot tudi k branju tokratnega intervjuja.

P. Petar, vi ste tisti, ki ga je vidkinja Mirjana izbrala, da boste svetu razodeli skrivnosti, ki jih je ona prejela. Zanima nas, kaj je to za vas pomenilo, kako ste to sprejeli?

Najprej nekaj besed o samih prikazovanjih. Marijina prikazovanja so velik dar, velika milost ne samo za prebivalce Medžugorja in bližnjih krajev, temveč za vse ljudi. Marija je kot mati prišla k nam, da bi nas

opozorila na nekatere stvari, da bi nas opomnila in nam pomagala pri tem, kako naj se navdušimo za Jezusa Kristusa in živimo Njegov evangelij. Predstavila se je kot Mati miru. Vemo, da je mir ena največjih dobrin, ki jo lahko nekdo ima. Lahko ima nekdo vse zaklade sveta, če nima miru, ni zadovoljen in srečen. Šele ko je mir v srcu in duši, je človek vesel, srečen in to lahko deli z drugimi – in k temu smo poklicani.

Pri vseh prikazovanjih je Marija dajala določene skrivnosti vidcem. V Medžugorju bo vsak od vidcev prejel deset skrivnosti. Gre za iste dogodke, za katere pa mi ne vemo, kdaj, kje in kaj se bo zgodilo.

Ko bo prišel čas, deset dni pred začetkom, bo Mirjana dala duhovniku pergament, na katerem so zapisane

vse skrivnosti. Deset dni prej bo on lahko prebral, katera skrivnost je prva, kje se bo zgodila in kako dolgo bo trajala. Sledilo bo sedem dni posta in molitve, tri dni pred samim dogodkom pa bomo skrivnost lahko povedali »urbi et orbi«. To je vse, kar moremo sedaj povedati o skrivnostih. Na to, da me je Mirjana izbrala, so me opozorili drugi. To je bilo zame presenečenje, nisem tega pričakoval. Čeprav imam rad Marijo, sem to kazen sprejel že prvi dan. Nikoli nisem dvomil (kot mnogi ljudje) o tem, da je Marija tukaj. Ko vidim toliko spreobrnjenj, toliko čudežnih znamenj, potem res ne morem drugače kot priznati, da tukaj deluje Bog. Slišal sem od mnogo romarjev: »Medžugorje me je rešilo. Našel sem mir, ki sem ga vse življenje iskal ...

Nisem mogel odpustiti, nisem znal moliti, tukaj pa sem se tega naučil. Zato sem 'zvezan' z Medžugorjem.« Ko nekdo reče, da si ne predstavlja svojega molitvenega življenja brez Medžugorja, ima to svojo težo. Zato smo Bogu hvaležni, da je Marija z nami že več kot 40 let. To je zares milostni čas, čas spreobrnjenj, pokore in našega duhovnega čiščenja. Prav tako pa je tudi čas naše odločitve za Boga, ker smo poklicani, da hodimo za Njim. To zmoremo, če zares iščemo Božjo voljo. Božja volja pa je, da mi obstajamo in da dopustimo Bogu, da uresniči tisti načrt, ki ga ima z nami. Ta načrt je spoznati Boga, vzljubiti ga, mu služiti in priti v raj. Pa ni dovolj, da samo mi to vemo, temveč je treba pomagati tudi drugim, da bi spoznali Boga, mu

služili, verovali vanj, ga ljubili, da na koncu skupaj pridemo v raj. To je tisti načrt, ki bi ga morali uresničevati.

Za nami je težek čas covid-19. Ljudje so se zaradi njega začeli v strahu spraševati: »Ali se skrivnosti že dogajajo? Ali se moramo že pripravljati na to, da se bo nekaj zgodilo?« Kako ljudem pomagati, da bi se rešili strahu, da bi verovali v Boga in bili zares apostoli? Brali smo namreč v sporočilih, kaj Marija pravi za ta novi načrt, morda novi svet, ki morda prihaja: da nas potrebuje, da bomo skupaj reka. Kako naj premagamo strah in postanemo ta reka?

Danes je stanje v svetu zares težko, krizno, kaotično. Slišimo tudi o različnih katastrofah. Jaz menim, da so to opozorila, opomini za nas.

Čeprav nekaj pričakujemo, pa bo to za nas nenadno, ker ne poznamo skrivnosti. Tudi Jezus je za svoj drugi prihod rekel: »Pridem kmalu.« Ampak ta kmalu traja že skoraj dva tisoč let. Zato je pomembno samo eno: da smo pripravljeni. Ko je človek pripravljen, ni pomembno, kdaj se bo zgodilo, in tudi ni razloga za strah. Boji se, kdor se ne pripravlja, kdor nima vere. Kajti vera, resnična prava ljubezen prežene strah. Nimamo razloga za strah. Če nam Bog že toliko let kaže ljubezen po Marijinih prikazovanjih, potem je le z naše strani potreben odgovor, treba je odpreti srca in sprejeti ta sporočila. Moliti s srcem, kot pravi Marija, ne iz navade. Moliti z dušo, predano, vztrajno, ponižno, pobožno ..., tako, da bo Bog uslišal našo molitev.

Jezus tudi pravi: »Iščite najprej Božje kraljestvo.« Kdor išče Božje kraljestvo, Božjo voljo, kdor bere Božjo besedo, ta se nima česa bati. Lahko je prepričan o svojem odrešenju. Marija je rekla, da naj bi vsaka družina molila družinsko molitev, brala Sveto pismo in hodila k sveti maši. To so tri stvari, ki jih vedno polagam romarjem na srce. Sveto pismo je hrana naše duše. Kdor moli družinsko molitev in hodi k sveti maši, dela tisto, kar ga osrečuje in mu bo pomagalo odpreti vrata raja. To je pomembno. To Bog od nas pričakuje in to smo dolžni storiti. Bog nam izkazuje svojo ljubezen in mi bi morali

odgovoriti na to ljubezen. Tako lahko potem pretvorimo vsak trenutek svojega življenja v trenutek odrešenja zase in za svoje brate in sestre. Če tako delamo, bo strah izginil.

Strah človeku ne prinaša ničesar, temveč samo postavlja pod vprašaj njegovo zvestobo Bogu in ljubezen do Njega. Seveda ne moremo biti povsem svobodni. Normalno je, da nas je strah, ko se sprašujemo, ali smo pripravljeni, strah, da se kaj ne zgodi, vendar pa to ni panika in tesnoba. Ljudem svetujem, naj molijo očenaš, ko so v stiski, v skrbeh ali celo depresivni. In naj z velikim zaupanjem, pa tudi z vsem svojim

strahom, z vso svojo ljubeznijo in veseljem izgovarjajo: »... zgodi se Tvoja volja ...«

Rekli ste, da je pomembno, da odkrijemo in živimo Božjo voljo. Kako pa naj vemo, kaj je naša volja in kaj Božja volja?

Treba je moliti, da človek odkrije, kakšen načrt ima Bog z njim. Božja volja je tisto vrhovno pravilo, ki bi ga vsak katolik moral imeti pred očmi. Božja volja je naše odrešenje, naše zveličanje. Je to, da vsak trenutek življenja živimo tako, kot od nas pričakuje Bog. Da vem, da Bog obstaja, da me ima rad in ima z menoj svoj načrt in jaz bi moral ta načrt uresničevati. Bog mi daje milost za to. Jezus je dejal: »Kdo je moj brat, moja sestra in moja mati?« To je vsak, ki išče Božjo voljo in jo živi, ki je pripravljen delati tisto, kar Bog hoče in želi, je bil Jezusov odgovor. Ko mu je neka žena dejala: »Blagor tebi in materi, ki ti je rodila, in prsim, ki so te dojile«, je Jezus odgovoril: »Še bolj pa blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in po njej živijo.« To je enako kot: ki Božjo voljo iščejo in jo živijo. Kajti Božja beseda in Božja volja je eno.«

Neki mladenič pravi, da vsako jutro, ko vstane, pogleda na križ in reče: »Jezus, hvala ti za noč, ki sem jo preživel, in za to, da sem vstal. Prosim te, pošlji me danes k tistim, h katerim želiš, da grem, in daj, da se Tvoja volja in volja Tvojega nebeškega

Očeta uresničujeta po meni.« Naša volja je biti srečni, veseli, osrečevati druge. To je vse v redu. Ko pa rečemo: »Bog, ne moja, temveč Tvoja volja ...«, potem lahko še bolj osrečujemo druge, jih še bolj ljubimo in jim pomagamo.

Na kakšen način naj bomo torej pričevalci?

Biti pričevalec je velika odgovornost, ker se danes vera ne prenaša drugače kot s pričevanjem. V Medžugorju na festivalu mladih poslušamo pretresljiva pričevanja o spreobrnjenjih, globokih spremembah ljudi, ki so bili daleč od Boga, ki so mislili, da je v grehu veselje in sreča. A z grehom se nikoli ne kupi sreče, življenja in veselja. Ko pričujemo, kako smo izkusili Božjo dobroto in ljubezen, tudi druge lahko navdušimo za Boga in potem tudi oni lahko pričujejo. Pri tem je najpomembneje živeti Božje sporočilo, evangelij, in Božjo voljo, in to tam, kjer živimo in delamo.

Kako je z vero v kraju, v katerem ste sedaj, v Vitini?

Tukaj mogoče ena tretjina ljudi sploh ne hodi v cerkev in to je zaskrbljujoče, da so tukaj ljudje, ki jim sveta maša nič ne pomeni. Izgleda, da nečesa niso sprejeli ali da se je nekaj v njih zgodilo ... Šele trpljenje ali težave jih pripeljejo spet k molitvi in k maši, obisk maše pa je za vernika najboljše pričevanje za vero ... Marija pravi, naj otrokom

pokažemo, da se bodo naučili, kako biti pri sveti maši; s tem pričevanjem tudi mi rastemo in ko pomagamo njim, sami postajamo srečni in smo apostoli miru, ljubezni in sreče.

Zdaj pa še nekaj povsem drugega: kolikokrat ste bili v Sloveniji? Kako vam je bilo vseč pri nas? Naj spomnim, da ste bili pred sedmimi leti naš gost v Adergasu, ko smo imeli prvi Marijin dan.

Mislim, da sem bil pri vas tri- ali štirikrat. To je bilo že dolgo nazaj. Iz Ljubljane je bila gospa Maja. Moj vtis je, da ste vi prvi, takoj za Italijani, sprejeli Medžugorje. Spomnim se, kako je duhovnik Maks Kozjek pripeljal polne vlake romarjev iz Slovenije. On je bil zelo zelo velik Marijin častilec. Vaš narod je zelo

pobožen in dober.

Seveda obstajajo tudi taki, pri katerih vera ne igra nikakršne vloge več, ampak zato smo poklicani, da molimo, da bi nas bilo čim več in bi se nas čim več rešilo. V takem primeru se je vedno dobro spomniti desnega razbojnika, ki je Jezusu rekel: »Prosim, spomni se me, ko boš v svojem kraljestvu.« In Jezus mu je zagotovil: »Še danes boš z menoj v raju.« Še danes, ne nekoč, ampak danes boš z menoj v raju! Jezus daje takšno upanje vsakomur, kdor si želi, ki je pripravljen reči: »Bog, kesam se, odpusti mi, želim biti s teboj.« Tako veliko je Njegovo usmiljenje, da nikogar ne bo zavrnil. Zato storimo vse, da nam bo Bog vse v življenju in da nam ne bo nič težko storiti zanj.

Pišete tudi knjige, ki so s svojimi zgodbami velik navdih. Zelo aktivni ste tudi na družbenih omrežjih, kjer vsak dan objavite spodbudno misel ali zgled. Od kod vam vse to in vsa volja za toliko del?

Že od gimnazije dalje sem si zapisoval zgodbe, ki sem jih slišal na duhovnih vajah. Tudi ko sem kaj dobrega prebral ali slišal, sem zapisal. Mislim sem si, da bi to lahko komu koristilo. Doslej imam izdanih okrog 20 knjig. Sedaj imam še dve, tri v pripravi, nastajale so v času korone. Potrebno je, da imajo ljudje tudi kaj zapisano. Jaz pa, ko berem te zgodbe, enajst zvezkov jih imam, nastaja dvanajsti, sem kot na začetku. Ne zdi se mi, da bi se izčrpal ali da ni več primerov, ker življenje ves čas prinaša nove. Spodbuda zame je, da ljudje povejo, da jih je moja knjiga spreobrnila, ali da prosijo za spoved, potem ko so prebrali kako zgodbo. Menim, da moramo uporabiti vsa sredstva, ki so nam na voljo, da bi se ljudje spreobrnil, verovali in postali drugačni.

Hvala vam za vse, kar delate. Hvala za ta pogovor. Želimo vam obilo blagoslova, naj vas še naprej vodi Božja roka in navdihuje Sveti Duh.

Hvala tudi vam. Na voljo sem vam. Pomagati moramo drug drugemu, da bi bili še bolj bratje in sestre, da bi se čim več ljudi rešilo. Borimo se za vsako dušo, kajti vsaka duša je potrebna odrešitve. Zato mi je žal, da

so nekateri še vedno zadržani, nimajo volje in želje priznati, da tukaj deluje Bog, čeprav je tudi Vatikan dopustil romanja v ta kraj molitve, spreobrnjenj in življenjskih sprememb. Saj se vendar po sadovih pozna, ali je neka stvar dobra ali ni! Naj Bog blagoslovi vse, ki bodo to brali, in naj jim podari mir, srečo, veselje in blagoslov. Amen.

Intervju sta pripravili
Klavdija Jurišič in
Mateja Vlasak

Foto: arhiv revije in navedki

Svetnik 20. stoletja

BLAŽENI VASIL VSEVOLOD VELIČKOVSKI

(1. 6. 1903–30. 6. 1973),

škof ukrajinske grkokatoliške Cerkve in mučenec, zavetnik političnih zapornikov

»Moram namreč biti, skupaj z Jezusom, žrtev za Cerkev in naše ljudstvo.«

Lahko rečemo, da je 20. stoletje stoletje mučencev. Številni, ki so dali svoja življenja za Kristusa, so nam danes zgled, njihove življenjske zgodbe nas bodrijo in nam dajejo upanje v težkih časih, da vemo, da nismo sami. Postali so naši priprošnjiki in zavetniki pri Bogu, obrnimo se z molitvijo nanje in jih prosimo za pomoč, da bi znali hoditi s Kristusom v našem življenju.

Vasilj Vsevolod Veličkovski
(originalno: Vasył Vsevolod

Velychkovsky) se je rodil v mestu, ki se je v Sovjetski zvezi imenovalo Stanislaviv. Danes je to kraj Ivano-Frankivsk na JZ Ukrajine, blizu slovaške meje, od Ljubljane oddaljen dobrih 1000 km.

Starši Volodimir in Anna so svoje tri otroke vzgajali v krščanskem duhu in v njihovi družini je bila že prisotna tradicija duhovništva. Vasilj je že v otroštvu hrepenel po tem, da bi postal duhovnik. Njegov oče je bil pomočnik v stolnici, kjer je bil Vasilj krščen. Njegova družina se je kmalu preselila v vas v bližini mesta Borščiv, kjer je Vasilj obiskoval gimnazijo. Leta 1911 je bil že kot otrok med misijonom v cerkvi svojega dedka v Probizhniji posvečen Materi Božji. Vse življenje je ta dogodek označeval kot ključni, saj se je vedno čutil pod zaščito svoje drage Matere. Rožni venec je bil zanj steber moči. Prva svetovna vojna je prekinila njegovo šolanje, saj se je kot 15-letni gimnazijec pridružil ukrajinsko-galicijski vojski.

Leta 1920 se je vrnil domov in vstopil v semenišče v mestu Lvov. 1924 je bil posvečen v diakona, hkrati pa je

začutil klic za posvečeno življenje v samostanu. 29. avgusta 1925 je vstopil v red redemptoristov oz. Kongregacijo presvetega Odrešenika, ki jo je v 18. st. ustanovil sv. Alfonz Ligvorij.

Naslednji dve leti je poučeval v malem semenišču. Imel je dar pridiganja, zato so mu kmalu dodelili misijonarsko službo, naprej v Stanislavivu, nato v mesto Volyn. Deloval je med pravoslavni verniki, ki so se želeli pridružiti katoliški Cerkvi, in med ukrajinskimi katoliškimi priseljenci. Povsod je bil zelo priljubljen.

Zaradi političnih sporov je moral leta 1935 mesto zapustiti in se je vrnil v Stanislaviv, kjer je nadaljeval župnijski misijon. Ko se je začela 2. svetovna vojna in so Sovjeti prvič zasedli zahodno Ukrajino, je imel po ulicah mesta procesijo z 20.000 ljudmi. Po procesiji so ga aretirali, a so se ustrašili ljudi, ki so se zavzeli zanj, in

so ga izpustili. Leta 1941 je bil poslan v mesto Kamianets-Podilskyi, ki je bilo takrat pod nemško okupacijo; tu je bilo njegovo življenje ogroženo in je bil prisiljen oditi. Leta 1944 je prostovoljno odšel v mesto Ternopolj, čeprav je v mesto že prispela sovjetska vojska in se je začelo obstreljevanje. Sovjeti so ga poskušali aretirati, a se jim je izognil tako, da je hodil od vasi do vasi in imel misijone. 7. avgusta 1945 so ga v samostanu aretirali in mu predlagali, naj zapusti katoliško Cerkev, zanika svojo vero in postane ruski pravoslavni duhovnik. Na to jim je odgovoril: *»Ne, nikoli. Lahko me ustrelite in ubijete, drugega odgovora pa ne boste dobili.«* Po enoletnih zaslišanjih in mučenjih v zaporu v Kijevu je bil 26. junija 1946 obsojen na smrt s streljanjem. Medtem ko je tri mesece v zaporu čakal na izvršitev smrtne obsodbe, je imel za ostale zapornike kateheze in jih je z zakramenti

pripravljaj na smrt. Ko so ga poklicali, je zapustil celico, pripravljen umreti za Kristusa. A njegovo kazen so spremenil, določili so mu deset let služenja v sovjetskih delovnih taboriščih. Znašel se je v rudnikih premoga v regiji Vorkuta. Tam je bil obtožen, da je spodbudil stavko med zaporniki, zato so ga premestili v najhujši zapor v mestu Vladimir pri Moskvi. Ker je vztrajal pri tem, da je nedolžen, so ga poslali spet nazaj v Vorkuto.

Po odsluženi kazni je odšel v Lvov in si kmalu pridobil vzdevek »oče podzemne Cerkve«. Prakticiranje vere je bilo takrat prepovedano, cerkve so bile uradno zaprte, prav tako samostani. Tako je središče verske dejavnosti postalo njegovo stanovanje.

Leta 1959 je bil v Rimu imenovan za škofa, žal pa v Ukrajini ni bilo škofov, ki bi ga lahko posvetili. To se je lahko zgodilo šele leta 1963, ko je bil metropolit Josif Slipyj po 18 letih izpuščen iz sovjetskih delovnih taborišč, da bi se udeležil II. vatikanskega koncila v Rimu. Na poti tja je očeta Vasilja poklical v svojo hotelsko sobo, tam opravil tajno posvečenje v škofovsko službo, nato pa takoj šel dalje. Škof Vasilj pa se je vrnil v Lvov, da bi prevzel škofovsko delo.

27. januarja 1969 je bil ponovno aretiran. Obtožili so ga protisovjetske agitacije v njegovi knjigi o ikoni

Matere večne pomoči, pa poslušanja vatikanskega radia in krščevanja ljudi. Obsojen je bil na tri leta zavora v Komunarsku (vzhodna Ukrajina). Tam je bil podvržen kemijskemu, fizičnemu in duševnemu mučenju. Sovjeti so od njega poskušali pridobiti informacije o »podzemni Cerkvi«, a zaman. Leta 1972 je bil izpuščen iz zavora in izgnan iz Ukrajine. Metropolit Maxim Hermaniuk ga je povabil k sebi v Winnipeg v Kanado. Tam je oslavljen od mučenja in strupov, ki jih je prejel v zaporu, 30. junija 1973 umrl. Pokopan je bil 5. julija na pokopališču Vseh svetih blizu Winnipega.

Janez Pavel II. je 27. junija 2001 razglasil za blažene številne mučence ukrajinske katoliške Cerkve. Med

njimi je bil Nikolaj Charnetsky in njegovih štiriindvajset tovarišev in tudi škof redemptorist Vasilj Veličkovski. Potem ko ga je razglasil za blaženega, so se začele priprave na izkop in postavitve njegovih svetih relikvij. Njegovo telo je bilo izkopano 16. septembra 2002. Po vatikanskem protokolu ga je pregledala skupina zdravnikov in cerkvenega osebja. Ugotovljeno je bilo, da je njegovo telo popolnoma nedotaknjeno z vso svojo mišično maso. 22. septembra 2002 so bile njegove relikvije položene v kapelo ukrajinske katoliške cerkve svetega Jožefa v Winnipegu v Manitobi (Kanada). Tukaj je urejen tudi muzej in številni romarji prihajajo in molijo pred blaženim Vasiljem in se mu priporočajo. Njegov godovni dan je 27. junija.

MOLITEV K BLAŽENEMU VASILJU

O veliki in sveti mučenik, naš blaženi oče Vasilj, gorel si za Božjo Besedo in sledil Njegovi volji do smrti. S križem si bil posvečen in očiščen in zdaj stojiš v Božji navzočnosti z mučeniško krono in posreduješ za nas. Ti, ki imaš zaupanje pred Gospodom, prosi za nas, ki prihajamo k tebi z ljubeznijo in vdanostjo. Kajti k tebi prihajamo z vsemi svojimi potrebami, saj vemo, da Gospod posluša svoje zveste.

Posreduj za nas pred vsemogočnim Bogom, da bi vsak prejel po svojih potrebah; prinesi tolažbo žalostnim

in upanje izgubljenim; zdravje bolnim; pogum mladim; prinesi spremembo srca vsem, ki padejo v greh; razsvetli naš um z resnico evangelija; navdihuj nas, da bomo vedno sledili Kristusu; pomagaj nam vedno odločiti se za dobro; daj nam pogum v času stiske, vero v časih obupa, upanje v času teme in okrepi vdanost naše ljubezni do našega Gospoda. Daj, da se vsak izmed nas reši po Božji milosti in usmiljenju, da bomo skupaj s teboj hvalili in slavili Njega, ki je čudovit v svojih svetih. Slava Očetu, Sinu in Svetem Duhu zdaj in na veke vekov. Amen.

Pripravila: Klavdija Jurišić

Viri (tekst in fotografije):

<https://bvmartyrshrine.com>

<https://www.stjosephukrwinipeg.ca/>

<https://redentoristasbolivia.com.bo/>

<https://www.facebook.com/>

Vasyl.Velychkovsky/

Foto: www.

Pričevanje

JEZUSOVI DOTIKI V MOJEM ŽIVLJENJU

Rojen sem v tradicionalni krščanski družini, v katere zavetju sem preživel lepo mladost. V osnovni šoli sem bil ministrant. Ded je bil dolga leta organist v župniji. Oče in ded sta se družila z mnogimi duhovniki, tudi povojnimi zaporniki. Doma sem prisostvoval številnim pogovorom tudi o temah, ki so bile takrat prepovedane. V šolah smo se učili »pravo zgodovino« o hudobni in kolaborantski katoliški Cerkvi. Nekako se ni ujemala z mojim védenjem. Tako imenovani »hudobneži« so bili zelo dobrosrčni ljudje, izobraženi, ki so ljubili Jezusa in svobodo. V naš dom je redno prihajal verski tisk. Zelo rad sem prebiral zgodbe o naših preizkušenih bratih. Vsa leta srednje

šole sem se udeleževal duhovnih vaj v Stržišču. Tam sem spoznal veliko prijateljev, tudi duhovnike, ki so kasneje odločilno vplivali na moje življenje.

Že zelo zgodaj sem obiskal Medžugorje. Sošolec mi je z velikim navdušenjem opisoval medžugorske dogodke. Tako sva pred mojim odhodom k vojakom aprila 1984 z bratrancem poromala tja, do Mostarja z vlakom, naprej z avtobusom. Takrat se mi je najbolj vtisnil v spomin mir, ki je navdajal prebivalce in romarje. Ker sva doživela Balkan v svoji najizvirnejši obliki, je bil ta mir še bolj pomenljiv. Ko se je sestra, stara devetnajst let, smrtno ponesrečila v avtomobilski

nesreči, sem se prvič soočil z bivanjskim vprašanjem. Zahvaljujoč Bogu sem tolažbo našel v molitvi, spodbudnih besedah duhovnikov in pri svetih mašah. Ko se oziram v preteklost, spoznavam, da je bil to dotik Jezusove ljubezni.

Življenje je teklo dalje, ustvaril sem si družino. Vedno so me zanimala mejna znanosti in takrat sem veliko bral npr. o paranormalnih pojavih. Ko sem imel zdravstvene težave, sem pomoč iskal v alternativni medicini. Obiskoval sem tudi bioenergetika. O Jezusu sem si takrat oblikoval napačno predstavo kot o nekem čudodelniku, ki je deloval v svojem času. Nisem imel spoznanja, da je on Božji Sin, ki je prišel na svet za odrešenje vseh ljudi.

Nato se je zgodil prvi septembrski ponedeljek leta 2006 ob 16.00 v Biljani v Goriških brdih, kjer je gibanje Prenova v Duhu organiziralo srečanje s karizmatičnim indijskim duhovnikom očetom Billom. Ob prihodu se nisem mogel načuditi množici ljudi, ki je do zadnjega kotička napolnila cerkev in navdušeno slavila Jezusa. Z veliko težavo sem dobil prostor na koru.

Pred oltarjem je slavljenje vodil duhovnik Pavel Kodelja, stari prijatelj iz Stržišča. Neverjetno, kako Bog deluje. Iz mladosti sem ga poznal kot rokerja, sedaj pa je pred oltarjem vodil slavljenje s tako vnemo, da sta dve uri minili, kot bi trenil. Med

katehezo je nenehno ponavljal: »Zakaj verujemo? Ker je to Jezusov nauk in je vse zapisano v Svetem pismu.« Med svojim nagovorom je v rokah ves čas spoštljivo držal Sveto pismo in se nanj skliceval. Sledila je sveta maša. Obhajal me je drugi znanec iz Stržišča, duhovnik Bogdan Saksida. Po srečanju sem se odpovedal vsemu, kar je bilo povezano z new ageem, in se dejavno vključil v župnijsko življenje.

Pred šestimi leti sem zaradi vse hujših bolečin v kolku bil na različnih zdravniških pregledih. Proti koncu leta se je stanje tako poslabšalo, da sem le z veliko težavo hodil. Zdravniki so potrdili sum na raka, natančneje, levkemijo – solitarni plazmocitom. Začelo se je zdravljenje v UKC Ljubljana. Na onkološkem inštitutu sem opravil 16 obsevanj, na hematološkem oddelku pa sem celo leto 2018 prejemal biološka zdravila, 10 ciklusov, in 20. decembra zaključil s prvo stopnjo zdravljenja. Medtem sem jeseni na transfuzijskem oddelku UKC zbral krvotvorne matične celice (KMC). Vse je bilo pripravljeno za morebitno avtologno presaditev KMC.

Izvid je bil spodbuden. V kostnem mozgu ni bilo sledi plazmatičnih celic, bolezen je bila iz akutne oblike spremenjena v kronično. Predvidena presaditev KMC ni bila potrebna. Sedaj se odvija vzdrževalno zdravljenje, da se čas ponovitve

bolezni odmakne čimbolj v prihodnost. Plazmocitom je namreč neozdravljiva bolezen.

Ko sem izvedel za diagnozo raka, sem bil zelo žalosten in zaskrbljen. Gospod župnik Rudi mi je podelil zakrament bolniškega maziljenja. Z duhovniško avtoriteto je name položil roke in molil za moje ozdravljenje. Takrat sem izgubil vse strahove in sem lahko prenašal težo vsakega dneva posebej. Vožnja na obsevanje in stranski učinki zdravil so mi povzročali precej težav. Sprejel sem dejstvo, da če je Božja volja, bom ozdravel, če pa ni, se bo potrebno posloviti s tega sveta.

V začetku zdravljenje ni prinašalo zadovoljivih rezultatov. Aprila 2018 je našo župnijo obiskal duhovnik g. Peter Nastran. Najprej je imel katehezo, nato sveto mašo in po končani maši molitve nad

posamezniki. Pri naslednjem hematološkem pregledu mi je zdravnik predpisal še četrto komponento zdravila. Zdravljenje je pričelo prinašati prve rezultate. Verjamem, da je bil to navdih Sv. Duha po duhovnikovih molitvah.

Naslednjič se me je Jezus dotaknil po Marijinih priprošnjah 13. oktobra 2018 ob 10.00 dopoldne. To je tudi obletnica sončnega čudeža v Fatimi. Takrat sem v kolku na bolnem mestu začutil mešanico bolečine in toplote. To sem povedal očetu, ker sva bila ravno skupaj. Čez približno pol ure sem prejel sms sporočilo iz Medžugorja. Poslala mi ga je sestra Mojca. Skupaj s teto sta bili na romanju v Medžugorju. Napisala mi je: »Sedaj smo na Križevcu, molili smo križev pot. Svoje molitve sem darovala zate, za tvoje zdravje.«

Trdno verjamem, da se me je Jezus na priprošnjo Device Marije iz Medžugorja dotaknil in me ozdravil. Jaz sem njegova priča. Hvala vsem zdravnikom in osebju UKC Ljubljana, ki si prizadeva za moje zdravljenje. Hvala duhovnikom, ki ste zame molili. Hvala pokojnim, našim priprošnjikom pri Jezusu. Hvala vsem iz naše župnije, ki molite za moje zdravje, hvala molivcem vipavske skupine Prenova v Duhu, hvala mojim najbližjim, sodelavcem in seveda medžugorskimi romarjem.

M. D.

Foto: www.facebook.com/odmevizmedzugarja/

Pričevanje

OČE FRANC ŠPELIČ IN MEDŽUGORJE

Spodbuda za ta zapis o Francu Špeliču je najbrž to, da letos mineva 10 let, kar se je rodil za nebesa. Na začetku naj povem, da je bil Špelič moj tast, saj je bila moja žena njegova hčerka Zlata, ki mi je pa leta 2020 umrla.

Najprej pa nekaj podatkov o njem, čeprav verjamem, da mnogi veste veliko o njem. Kaj malega pa tudi ne. Videc Franc Špelič, po Materi Mariji poimenovan Šmaverski, se je rodil 24. 9. 1927 v Šmavru na Dolenjskem v revni družini. Imel je težko otroštvo in mladost. Še ne 15-leten se je pridružil partizanom. Zanj so bili to junaki. Kot je sam dejal, se je s tem pričela zanj nova doba. Prevzgojen je bil v ateista in stopil je v vrste komunistov. Jeseni 1945 je po kratkem tečaju postal miličnik. Junija 1946 se je poročil z vdovo Sido. Čez

tri leta je odšel še na usposabljanje v miličniško šolo. Uspehi so rasli. Toda čez nekaj let se je odločil za učitelja in po letu učiteljišča odšel iz oficirske kariere. Plača je bila posledično slabša.

Leta 1954 je v roke dobil Sveto pismo in pričela se je nova težka pot njegovega življenja. Nič več ni sodeloval na sejah komunistične partije in po štirih letih je poslal na vodstvo partije pismo, v katerem je pojasnil svoja spoznanja. Seveda se vodstvo s spremembo ni strinjalo. Obsodili so ga, da je postal britanski agent in pričela so se »prepričevanja« z različnimi vrstami mučenja. Leta 1956 je napisal izjavo o izstopu iz komunistične partije.

Seveda se je vse to poznalo na njegovem zdravju. Moral se je predčasno upokojiti. Preprosti ljudje

in krajani mu niso zaupali, zanje je bil še vedno zavzet komunist. On pa je iskal Božjo resnico pri mnogih verskih skupnostih. Pogrešal je pri vseh, da nikjer ne izpolnjujejo Jezusovega naročila: »To delajte v moj spomin.« Prave Jezusove učence je videl v katoliških duhovnikih. Tu mu je močna opora postal njegov birmanski boter, tržiški župnik Zakrajšek. Pa tudi on je bil nezaupljiv do njega, bal se je provokacij. Večkrat je vstopil v domačo cerkev v Begunjah, ki je bila odprta čez dan. Zaradi tega je bil deležen raznih opazk, nerazumevanja in žalitev.

Srčno si je želel postati duhovnik. Toda bil je poročen in to, da bi svoje življenje tudi na ta način posvetil Bogu, mu zaenkrat ni bilo dano. Leta 1969 se je vseeno vpisal na Teološko fakulteto. Zaposlil se je v bližnji tovarni za nočnega čuvaja, da ne bi s

S hčerino družino

stroški študija finančno ogrožal svoje družine. Med dežurstvom je študiral. Hkrati je veliko molil in premišljeval o tem, kar je zamudil v svojem življenju pri verski vzgoji svojih otrok in nasploh. Kmalu je bil uslišan, saj so se drug za drugim obračali k veri.

Med študijem je žena Sida zbolela za sklerozo multipleks. Ljubeča skrb zanje ga je »upočasnila«, a tukaj sva mu na pomoč priskočila hčerka Zlata in jaz, njegov zet. Prevzela sva skrb za mamo in s tem vsaj delno pripomogla, da je študij nadaljeval. O njegovi resnični skrbi za ženo ne piše noben življenjepisec, pa je prav, da se omeni. Stopili smo skupaj kot ena družina. Vsaj 30-krat sva ju z avtom peljala v Atomske toplice, kjer so mami lajšali bolečine bolezni. Na veselje vseh sva z ženo lahko poskrbela za Sido, tako da se je ata, kot smo ga doma klicali, intenzivno posvetil študiju teologije. V Podčetrtku je tudi dobil prva znamenja Kristusovih ran, pod lasiščem, znamenja trnove krone. Kasneje je dobil tudi druge rane po telesu in dana mi je bila ta milost, da jih nisem le videl, ampak sem se jih smel tudi dotakniti. Takrat se verjetno nisem niti dobro zavedal, kaj mi je bilo dano videti.

Sva se pa z atom, seveda sama, veliko pogovarjala o vsem in kasneje sem spoznaval pravo veličino vsega videnega. Od srca sem mu neskončno hvaležen za čas, ki mi ga je v

Tast in zet

pogovorih namenjal. Velikokrat sem ga peljal tudi na pogovore z raznimi duhovniki in prijatelji. Tako sem tudi tam slišal »nevsakdanje« misli in razlage, kar mi je kasneje pomagalo, da sem našo vero in Cerkev spoznaval še na drugačen način. Marsikaj sem ga tudi smel in upal vprašati. Enega od takih pogovorov sva imela v domači kuhinji, ko se je začela vojna za Slovenijo. Sam sem bil bolj nepoznavalec tega, ko pa sem njega vprašal o poteku vojne, je dejal: »V Sloveniji ne bo hudega, bo nekaj žrtev, a se bo hitro končalo. Jugoslavija pa še dolgo ne bo imela miru, vojna bo trajala več let in tudi žrtev bo veliko.« Izkazalo se je, da je imel vse prav. To je bila tudi ena od milosti, ki jih je prejel: da je velikokrat napovedal dogodke, ki so

se šele bližali.

Po smrti svoje žene je dokončal študij in leta 1993 postal duhovnik. Posvetil ga je nadškof Šuštar, ki je bil trdno prepričan o njegovem spreobrnjenju in o vsem, kar se je duhovnega pri njem godilo (videnja z obiski Device Marije, pojavljanje bolečih ran podobno kot pri sv. Frančišku Asiškemu, sv. p. Piju). Zelo ga je podpiral, domači župnik Franc Erklavec prav tako. Na pobudo g. nadškofa Alojzija Šuštarja je bila ustanovljena tudi komisija za preiskavo prikazovanj.

Prišel je tudi čas njegovih srečanj z Devico Marijo v Medžugorju. Prvič, ko je še kot turist hodil po tem svetem kraju, je ob obisku cerkve sv. Jakoba v zakristiji doživel napad joka in spoznanje: »Tukaj si me torej

Oče in hči

čakala, Marija.« Naslednjič je, ko je poromal na Podbrdo, kjer še ni bilo Marijinega kipa, dobil slišno sporočilo. Povedano mu je bilo, da naj se obnovi molitev na pozabljenem in zapuščenem kraju. Kje je to, je zvedel doma, v Begunjah, pri videnju v kapeli: »Pojdite na Kurešček! Ostanite mi zvesti! Kraljica miru sem.« Med drugim mu je Kraljica miru naročala: »Ostanite mi zvesti in molite, molite! Jaz bom z vami. Ničesar ne dokazujte, jaz bom dokazala. Učite se iz mojih sporočil, ki sem jih dala v Medžugorju.«

Tako je povsem jasno, da je Kurešček plod Medžugorja in kot tak tudi priporočen v molitev. Podobno kot v Medžugorju nam Marija na Kureščku zapoveduje molitev za mir. Le ena cerkev v Sloveniji je posvečena Kraljici miru, in ta je na Kureščku. Velikokrat so omenjena tudi sporočila v Medžugorju: »Učite se iz mojih sporočil, ki sem jih dala v Medžugorju ... Spremljajte sporočila, ki jih dajem v Medžugorju. Tudi sporočila, ki jih dajem tukaj, so za vse ljudi. Sporočila, ki jih dajem v Medžugorju in na Kureščku, se med seboj dopolnjujejo, zato jih jemljite kot eno, kot en sam Božji nagovor. Le malo je tega, kar se nanaša samo na Kurešček. Sporočila so namenjena vsemu svetu.«

Povedati moram, da nam doma o teh videnjih in srečanjih ni nič dosti govoril. Več smo ugibali in opazili pri

njem samo kako spremembo v obnašanju, drugega nič. Nikoli nas ni s temi dogodki »obremenjeval«. Je že vedel, da je tako prav. Tudi na zunaj se ni prav hvalil s tem. Ljudje smo pač taki in drugačni in vprašanje je, kakšni bi bili odzivi na te nadnaravne stvari. Je pa cerkvena komisija poskrbela, da so bile stvari zapisane in tudi pravilno od strokovnega osebja pregledane. Enkrat mi je ata sam dejal, da bo minilo vsaj 60 let, preden se bodo začeli ti »njegovi« dogodki raziskovati. Torej vsaj en rod!

Pri Bogu teče čas drugače, sploh za neučakane.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Jurij Rakuš

Veselje iz narave

NOVO ŽIVLJENJE S KRIŽA

*Gospod Jezus,
gledam te z očmi tvoje Matere Marije.
Pod križem trpi tako kot Ti.
Hudobija Te je osramotila, ker si govoril resnico
in razodel Očetovo usmiljenje.*

*V zadnjih trenutkih si svojo Mater
podaril Cerkvi in človeštvu.
Kakor je Tebe rodila na svet,
bo odslej rojevala nove otroke
v milosti s križa, si ji rekel.
Tvoja Cerkev bo kot mati, naročje in telo življenja*

Foto: Mateo Ivanković

*in bo premagala nasilje zla ter ravnodušnosti.
Ko gledam Tvoje slovo od Matere,
se zahvaljujem za Cerkev in njeno vero.
S Tvojo Materjo verujem v vstajenje mrtvih,
ki ni le zate in zanjo v času te minljivosti,
ampak za vse in za vso večnost.*

*Gospod Jezus, Ti si življenje, ki ne pozna zatona,
ker si s smrtjo premagal vse človeške smrti.
Nič ne more izničiti tega Tvojega daru,
niti smrt, niti trpljenje.
Zato Te prosim, poživi moje življenje,
da bom živel in ne životaril.
Naj ga živim z bližino Tvoje Matere.
Naj me ona spremlja ob veliki reki preizkušnje,
Tvoj križ pa naj bo moje rešilno deblo,
ki me bo pripeljalo na obalo trdne stvarnosti.*

*Gospod Jezus, dovoli mi, da se pridružim Mariji
in Janezu ter ženam pod tvojim križem.
Čeprav so mnogi zbežali in se poskrili kakor Peter,
daj mi milost, da ostanem tam ...
Tam, kjer se rojeva nov svet,
svet brez minljivosti in greha,
brez zlobe in brez strahu.*

Primož Krečič

DUHOVNA OBNOVA ZA VODIČE

V Medžugorju je sredi marca potekala 27. mednarodna duhovna obnova za organizatorje romanj, voditelje centrov miru ter medžugorskih molitvenih in dobrodelnih skupin. Zbralo se nas je okoli 300 udeležencev iz 40 držav, in sicer iz Peruja, Bolivije, Gvatemale, Hondurasa, Mehike, Nikaragve, Venezuele, Španije, Brazilije, Carucaa, Argentine, Kolumbije, Kostarike, Čila, Salvadorja, Paname, Paragvaja, Bonaira, Malte, Romunije, ZDA, Irske, Anglije, Kanade, Italije, Poljske, Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Nemčije, Švice, Avstrije, Litve, Ukrajine, Koreje, Belgije, Francije, Madžarske, Slovaške in Rusije.

Sama sem si že dolgo želela iti na ta seminar, pa mi do letos nikakor ni uspelo. Šla sem z velikim upanjem in pričakovanjem, ker so vsi, ki so se udeležili kateregakoli seminarja v Medžugorju (teden posta in molitve,

seminar pro-life in za zdravstvene delavce, za zakonce, za duhovnike ...), vedno prihajali nazaj navdušeni, duhovno osveženi in okrepljeni. Zdaj razumem zakaj.

Nekoč je vdec Ivan rekel: »Tudi če vsak dan vidim Marijo, to še ne pomeni, da sem se spreobrnil.« Dodal je tudi, da se vedno sprašuje v srcu: »Mati Marija, ali si zadovoljna z menoj?« Velikokrat se tudi sama sprašujem, kako izpolnjujem Božjo voljo in ali je Marija zadovoljna z opravljanjem nalog, ki mi jih je zaupala. Prav tako se sprašujem, kako naj romarjem in članom molitvene skupine še več dam, kako naj jim približam Marijina sporočila, kako naj jih tudi sama še bolj živim ... Mirno lahko rečem, da mi je ta seminar dal veliko pojasnil in odgovorov.

Vsa predavanja so poudarjala lastno spreobrnjenje, potrebo po tem, da živimo pet kamnov in da smo zgled bližnjim oziroma da smo Marijini

apostoli ljubezni, veselja, miru, žive vere, služenja ...

Vsak dan se je program dopoldne in popoldne začel s češčenjem Najsvetejšega, sledili so nagovori različnih duhovnikov, zvečer pa smo bili pri maši in večernem programu v cerkvi.

Naj navedem še nekaj misli iz razmišljanj nekaterih duhovnikov.

Medžugorski župnik p. Marinko Šakota: »Molitev ni to, da mi nekaj damo Bogu, ampak da prejmemo, ker nam Bog želi dati. Pravzaprav nam je že veliko dal, še preden smo ga sploh kaj prosili. Zato nas Marija tako pogosto vabi, naj odpremo svoja srca. In srce se odpre, da nekaj sprejme oz. bolje: da nekoga sprejme. Ker nam Bog želi dati sebe. Predvsem v evharistiji, v besedi in v kruhu. Želi nam dati svojo ljubezen. Želi nas izpolniti s svojo ljubeznijo. In želi, da damo drugim, kar smo prejeli,« je dejal in poudaril Jezusovo povabilo k vedenju.

»Bedite torej, ker ne poznate ne dneva ne ure. Bedite, da ne ostanete brez Svetega Duha, kajti prav vedenje in molitev omogočata

njegov prihod. Treba je bedeti, ker tudi zlo deluje in zavaja človeka. Zlo je kot tat. Z lahkoto nam ukrade ljubezen, mir, veselje, občestvo ..., to pa so darovi Svetega Duha. Hudobni nam vzame olje, »ugasne svetilko«, ukrade razloge za ljubezen do drugih, za pozdrav, za odpuščanje ...«

P. Danko Perutina je na začetku, ko je videl plošče z imeni držav, iz katerih so bili udeleženci, dejal, da Združeni narodi niso v New Yorku, ampak v Medžugorju, »kjer so se narodi zedinili«. V svojem predavanju je spregovoril o spreobrnjenju in poudaril, da bo molil tudi za mir v Ukrajini.

»Ko se človek poda na pot spreobrnjenja, dobiva, nekaj se pa tudi izgubi. Izgubi se greh, dobivajo se nebesa,« je dejal p. Danko in omenil, da Medžugorje s svojimi sadovi hrani ves svet, saj so sadovi dobri: več kot 2000 duhovnih klicev izvira iz Medžugorja.

»Potrebujemo še več molitvenih skupin, natisniti moramo še več knjig, še bolj moramo širiti Marijina sporočila, saj vsi, ki prihajamo v Medžugorje, čutimo Božjo ljubezen

in Marijino bližino. Vsi, s katerimi sem se pogovarjal, so mi na vprašanje: 'Zakaj so prišli v Medžugorje in se vedno znova vračajo?' odgovorili, da prihajajo zaradi Božje ljubezni in Marijine bližine. Nihče ni rekel, da je prišel zaradi hrane, hotelov, lepe cerkve, športnih aktivnosti ...»

Spomnil je, da je » ...molitev luč in veselje duše in da smo se oddaljili od Boga. Bog pa se nikoli ne loči od nas, razen ko nas preizkuša, kot Joba.« Poslušalcem je razložil evangelijsko priliko o izgubljenem sinu ter na koncu povabil v kratko tišino, da bi se spomnili, da je »edini razlog za to, da obstajamo, to, da nas Bog ljubi.«

Udeležence duhovnih vaj je pozdravil tudi nadškof Aldo Cavalli, apostolski vizitator s posebno vlogo za župnijo Medžugorje, ki je zadnji dan za nas imel tudi sveto mašo.

»Tukaj sem opazil vero ljudi in molitev, toda vera je nekaj, kar ni naše. Vera prihaja od Boga. Vero dobimo iz razodetja. Bog se razodene, odstre tančico, da bi nam pokazal, kdo je, kje je in kako živi. Boga poznamo samo zato, ker se je želel razodeti in postati eden izmed nas,« je dejal msgr. Cavalli in poudaril, da ljudje pridejo v Medžugorje izključno zaradi vere, ker želijo iskati Boga preko Svetega pisma.

Če bo Bog dal, se bom z veseljem udeležila še kakšne druge duhovne obnove v Medžugorju, da bom lahko še bolj živela to, kar Marija želi od nas. Ona nam neizmerno zaupa, mi pa moramo odgovoriti na njen klic.

Petra Černivec

Vir foto: <http://medjugorje.hr/hr/novosti/>

POSVETITEV RUSIJE IN UKRAJINE MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU

Načrt, ki se je začel v Fatimi pred 105 leti, se nadaljuje vse do današnjega časa. V Fatimi je Marija opozorila, da svet drvi v pogubo ter povabila vernike k molitvi in spreobrnjenju. 13. julija 1917 je prosila, da se Rusija posveti njenemu Brezmadežnemu Srcu. Sestra Lucija, vidkinja, se spominja, da je Marija govorila o trpečem Jezusovem Srcu, ki je obdano s trnjem zaradi brezbožnega komunizma, in o posvetitvi Rusije njenemu Srcu ter o pobožnosti prvih sobot v mesecu za zadoščevanje grehov. Ta pobožnost k Marijinemu Brezmadežnemu Srcu je bila znana že v 19. stoletju, vendar je bila tu Marija sama prosila zanjo.

Kaj veže fatimsko Gospo z Rusijo? Marija je v Fatimi napovedala, da bo

ruski komunizem zrušen in da bo ta dežela postala kraj največjega Marijinega češčenja. Državni ateizem in diktatura sta bila huda še po drugih državah, ki so bile pod vplivom Sovjetske zveze. Svet pa tedaj ni prisluhnil Mariji in njenim sporočilom, zato je prišla druga svetovna vojna s toliko milijoni žrtev kot še nikoli v zgodovini. Ob tem se je veliko kristjanov, posameznikov in združenj, zateklo k Marijinemu srcu, molili so za odvrnitev nevarnosti vojne in za spreobrnjenje.

Posvetitev Mariji v preteklosti

Izročitev Mariji ima svoj **temelj v evangeliju**. Na križu je Jezus zaupal ljubljenega učenca svoji Materi:

Foto: www.vaticannews.va

»Žena, glej tvoj sin! Potem je rekel učencu: Glej, tvoja Mati« (Jn 19,25–27).

O posvetitvi Mariji je že v 8. stoletju pisal Janez Damaščan, arabski teolog in cerkveni oče, ki je sestavil prvo posvetilno molitev Mariji: »Danes tudi mi ostajamo blizu tebe, o Gospodarica, Mati Božja in Devica. Povezujemo naše duše s tvojim upanjem, ki je trdno in kakor nezlomljivo sidro, da ti posvetimo svojo dušo, um in telo, vse svoje bitje in te častimo s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi pesmimi. (Ef 5,19)«

V zgodovini so bile tudi oblike posvetitve različne. V 20. stoletju poznamo Maksimilijana Kolbeja in

njegovo »vojsko Brezmadežne« ter Inštitut Učlovečene Besede, ki ima sv. Janeza Pavla II. za duhovnega očeta zlasti zaradi njegove posvetitve Mariji, *Totus tuus*. Člani te skupnosti naredijo še četrto zaobljubo, da živijo, kot uči sv. Grignon iz Montforta, kot služabniki Marijine ljubezni.

V pastoralnem jeziku je mogoče govoriti o izročitvi in o posvetitvi Mariji. Posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu Srcu je želel papež Pij XII., izvedel jo je Janez XXIII., nato še Pavel VI. 13. maja 1967 v Fatimi. Tako pridemo do Janeza Pavla II., ki je bil marijanski papež. Ta je 13. maja 1982 v Fatimi in 25. marca 1984 v Rimu posvetil svet Brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Tedaj je javno posvetil Rusijo, čeprav ni izgovoril njenega imena; tudi škofov ni bilo, kot je zahtevala Marija. Veljavnost te posvetitve je potrdil nekdanji moskovski nadškof Tadeusz Kondrusiewicz v pogovoru s sestro Lucijo dos Santos, vidkinjo iz Fatime. Namreč takrat je bila velika nevarnost atomske vojne ob krizi jedrskih raket in kasnejši eksploziji v Severomorsku 13. maja 1984. Naslednje leto se je v Rusiji začela znana perestrojka s prihodom Gorbačova. Leto 1987 je papež razglasil za izredno marijansko leto, 8. decembra 1987 pa je Gorbačov podpisal z Združenimi državami sporazum o jedrskih raketah

srednjega dosega. Ob koncu tega marijanskega leta in ob tisočletnici pokristjanjenja Rusije je Janez Pavel II. posvetil Rusijo Marijinemu Brezmadežnemu Srcu.

25. avgusta 1991 je Marija v Medžugorju prosila za devetdnevnicu, da bi se uresničilo to, kar je napovedala v Fatimi. Rekla je, da se je njen načrt miru začel uresničevati, zato naj molijo, da bi se izpolnil. Pomenljivo je, da je 8. decembra 1991, na Marijin praznik, s podpisom sporazuma v Beloveški Pušči nastala Skupnost neodvisnih držav, 25. decembra 1991 pa je v Kremlju zavihrala ruska zastava. To so bile izjemne spremembe, saj sta se zrušila komunistični režim in Sovjetska zveza, in to brez prelivanja krvi.

Posvetitev je Janez Pavel II. ponovil na Trgu svetega Petra za sveto leto, 8. oktobra 2000.

Posvetitev 2022

Papež Frančišek, ki je vdan Mariji z osebno pobožnostjo, je ravnal tako, kot je Marija naročila fatimskim vidcem. Pri posvetitvi je imenoval Rusijo in dodal Ukrajino. S tem je želel zaustaviti zlo, ki se je nabralo med tema bratskima in krščanskima državama. Obe potrebujeta Božjo pomoč in odpuščanje. K posvetitvi je povabil vse škofo po svetu in vse kristjane, da bi to res bila gesta

vesoljne Cerkve. »Prosim vas, da se pridružite temu dejanju in za petek, 25. marca, skličete duhovnike, redovnike in druge vernike k skupni molitvi na svetih krajih, da bo sveto Božje ljudstvo enodušno in srčno dvigalo svojo prošnjo k Mariji, njegovi materi« (Pismo škofom, 21. 3. 2022). Sedaj Rusija seveda ni več odpadnica od vere, kot je bila v začetku 20. stoletja. Ni več ateistična država, ampak se v njej častita Devica Marija in njen Sin Jezus, Odrešenik. Prav zato je posvetitev teh dveh držav pomenljiva, da bi se tam prenehala vojna in sovražstvo, da bi se ljudje vrnili domov in popravili krivice. Pri tem je pomembno dodati, da bi bilo potrebno prav tako posvetiti našo Evropo, ki še vedno tone v neveri, moralno razpuščena in polna črnogledosti.

Priznati je treba, da se je ob posvetitvi Rusije in Ukrajine zdrnilo veliko verujočih in tudi neverujočih Evropejcev. Začutili so, da je poleg rožljanja orožja tudi duhovno dogajanje, ki ga bo Marija pripeljala do konca. Obrniti se moramo k Mariji, da nas bo pripeljala k Bogu in v nas obudila sinovsko in hčerinsko pripadnost.

Ob odločitvi svetega očeta za posvetitev sveta in zlasti Ukrajine ter Rusije, se je dvigala molitev iz Fatime, Lurda, Luhana, Bujumbure, Zarvanice, Loreta in iz manjših marijanskih krajev po vsem svetu.

Papež Frančišek je vodil obred posvetitve in klical Svetega Duha, da po Mariji odžene zlo, ki je zavladovalo v svetu. Tako je molil: »Mati Božja in naša Mati, slovesno izročamo sebe, Cerkev in vse človeštvo, zlasti Rusijo in Ukrajino tvojemu Brezmadežnemu Srcu. (...) Nujno potrebujemo tvoje materinsko posredovanje. Sprejmi torej, o Mati, našo prošnjo. Ti, morska zvezda, ne dovoli, da bi potonili v viharju vojne. Ti, skrinja nove zaveze, navdihuj načrte in pota sprave. Ti, »dežela neba«, vrni Božjo slovo v svet. Pogasi sovraštvo, pomiri maščevanje, uči nas odpuščanja. Reši nas vojne, obvaruj svet jedrske grožnje. Kraljica rožnega venca, ponovno vzbudi v nas potrebo po molitvi in ljubezni. Kraljica človeške družine, pokaži ljudstvom pot bratstva. Kraljica miru, pridobi svetu mir.«

Papež se je v svoji molitvi obrnil k

Mariji, da bi ganila otrdela srca človeštva in da bi njena molitev pripravila resničen mir. Njene materinske roke naj božajo tiste, ki trpijo in bežijo. Njeno žalostno srce naj nas gane in spodbudi, da bomo sočutni z vsemi žrtvami in poskrbeli za ranjeno človeštvo. To stoji pod križem njenega Sina in se mora izročiti njej in njenemu Srcu, zlasti še prebivalci Ukrajine in Rusije. Naj Marija poskrbi, da bo po njenem Srcu prišel mir in bo zavladovala Božja harmonija.

Verniki so mogli sodelovati pri tej posvetitvi z molitvijo in odločitvijo, da bodo dejavni pričevalci miru, dobrodelnosti in Božje bližine v svetu, predvsem pa s preprostostjo in ponižnostjo, da bodo mogli sprejeti to Marijino posredovanje v težkih razmerah.

Ob dnevu posvetitve Rusije in Ukrajine Marijinemu Brezmadežnemu Srcu je Vatikan obiskala tudi vidkinja Vicka.

Foto: Vatican Media

Kako se fatimski dogodki nadaljujejo v Medžugorju?

3. oktobra 1981 je Marija rekla vidkinji Mariji: »Rusko ljudstvo je ljudstvo, v katerem bo Bog najbolj čaščen. Zahod je povečal napredek, vendar brez Boga, kot da ne bi bil On Stvarnik.« Ko se je leta 1991 začelo zmagoslavje Brezmadežnega Srca nad sovjetskim in tudi jugoslovanskim

ateizmom, je Marija povabila k molitvi za mir. Rekla je, naj molijo, da bodo zavarovani z blagoslovom Božjega miru. Povedala je, naj se oklenejo rožnega venca, ki more narediti čudeže. (25. 1. 1991) Tako je bil svet obvarovan tretje svetovne vojne.

Na Zahodu se je začel čas velikega napredka, ki je bil povezan z odpadom od vere, kakšnega človeštvo dotlej ni poznalo, Cerkve v vzhodni Evropi pa so dobile svobodo. V Rusiji se je okrepilo krščanstvo, ljudje so se približali Cerkvi in samostani so se napolnili. Zgradili so veliko cerkva in poglobili svojo pripadnost. V tem moremo videti Božji dar po Mariji.

Marijina sporočila govorijo o zmagoslavju Marijinega Brezmadežnega Srca, pa tudi o velikih preizkušnjah, ki so napovedane za čas pred razodetjem 'skrivnosti'. Satan je zagospodoval v svetu in Zahod se mu je zelo podredil. Marija pravi, da je satan spuščen z verig (1. 1. 2001), da zavaja človeštvo (množice mlajših ne verujejo več v Boga, niti v kaj drugega), vendar je njegov čas kratek.

Človeštvo, ki je mislilo, da je vseмогоčno, je nekoliko streznila pandemija covid-19. Mnogi so spoznali, da rešitev ne more biti le cepivo, ampak predvsem spreobrnjenje in izročitev v Božje roke. Če se bomo vrnili k Bogu in

njegovim zapovedim, bo mogel Duh spremeniti naša življenja in obraz zemlje. (25. 5. 2020) Zato se moramo z molitvijo in postom pripravljati na dogodke, ki se bodo zgodili in prebudili tiste, ki bodo za to pripravljeni. (22. 3. 1984) Marija je rekla: *»Otroci moji, bodite pripravljeni. Ta čas je prelomnica. Zato vas znova kličem k veri in upanju. Kažem vam pot, po kateri morate iti, to pa so besede evangelija.«* (2. 6. 2017) Nato je še potrdila: *»Apostoli moje ljubezni, čas bedenja je in od vas pričakujem ljubezen. Ne sodite – nikogar, ker bo nebeški Oče sodil vsem. Pričakujem, da ljubite, da širite resnico, kajti resnica je stara, ni nova, večna je, resnica je. Ona pričuje o Božji večnosti. Prinašajte luč mojega Sina in razbijajte temo, ki vas želi vedno bolj zajeti. Ne bojte se.«* (2. 3. 2020)

Marija ne straši, ampak prinaša mir in upanje. Vse je odvisno od našega spreobrnjenja. (15. 12. 1983) Po temeljitem prečiščenju bo zmaga Kraljice miru toliko večja, kolikor bolj bomo odgovorili na njen klic. Napad sil teme se bliža vrhu, toda Marija zagotavlja, da bo svet videl zmagoslavje Gospodovega križa in trpečega Marijinega Srca, ki ga bo spremljalo.

V luči fatimske skrivnosti moremo videti, kako Kraljica miru z velikim potrpljenjem pripravlja Cerkev, da bo uresničevala svoje poslanstvo za vse

človeštvo. Njeni klici so vztrajni in spodbudni. Marijina zmaga se dogaja v srcih, po mnogih izbirah ljudi, zato tudi pravi, da je odvisna od naših odločitev. V letih prikazovanj je pripravljala vidce, da bi upodobili svoja srca po njenem Srcu. Rekla je: *»Sprašujete se, dragi otroci, zakaj ne morete odgovoriti na to, kar pričakujem od vas. Ne morete zato, ker mi niste dali svojega srca, da bi ga spremenila. Govorite, toda ne delate. Želim, da bi izpolnili vse, kar vam naročam. Le tako bom z vami.«* (15. 5. 1986) Kasneje je rekla: *»Tukaj sem zato, da bi vas popeljala na novo pot, na pot rešitve. Zato vas dan za dnem kličem k spreobrnjenju. Kajti če ne molite, ne morete reči, da se spreobračate. Molim za vas in prosim Boga za mir: najprej za mir*

vaših srcih in nato za mir okoli vas, da bo Bog postal vaš mir.« (25. 6. 1992) *»Bodite vi, otročiči, moje iztegnjene roke in jih s svojim zgledom približajte mojemu Srcu in Srcu mojega Sina.«* (25. 11. 2004) Marija spremlja človeštvo pri razbijanju satanovega načrta in vzpostavljanju zmagoslavja njenega Brezmadežnega Srca. Želi zmagati z nami in po nas. Zato prosi, da bi ji pomagali. (25. 5. 1995) Prihodnost je torej v Božjih rokah, uresničila pa se bo z našim konkretnim odgovorom. Njena prisotnost po sporočilih in videnjih je veliki dar Božjega usmiljenja, da bi v času odpada in laži razkrila zlo in ohrabrila vernike. Tudi pot Rusije in drugih dežel je potrebna očiščenja, zlasti od ozkih nacionalizmov in pozunanjene vere.

Nesmiselna vojna, ki so jo v veliki meri sprožili tudi zahodnjaki, je priložnost za okrepitev osebne vere in osvoboditev Cerkve od interesov političnih mesijanizmov in enostranskih koristi. Tako smo ob papeževi posvetitvi Rusije in Ukrajine zaslutili, da je potrebno drugačno branje zgodovine in reševanja konfliktov ter nastop Božje moči, ki združuje, celi rane greha in odpravlja sovraštvo. Vse to se čuti v Marijinem sporočilu vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti na dan papeževe posvetitve, 25. 3. 2022. Ta dan je v medžugorskem svetišču vodil sveto mašo nadškof Aldo Cavalli, apostolski vizitator za Medžugorje, ki je poudaril, da smo skrenili s poti miru in pozabili na Boga. Vse smo povzročili sami, zato smo v vojni in toliko ljudi trpi. Tudi v Medžugorje so

prišli mnogi, ki so pustili družine, može, očete. Izgubili smo pot miru zato prosimo Marijo, da prosi za nas.

Primož Krečič

Spoštovani bralci revije, dragi prijatelji Medžugorja!

Bliža se mesec junij in z njim **8. Marijin dan**, ki ga Društvo prijateljev Medžugorja – Mir Slovenija kot vsako leto tudi letos organizira v župniji Velesovo. Tudi letos bo drugo soboto v mesecu juniju, torej **11. junija 2022**. Vabimo vas, da si rezervirate čas za srečanje z Marijo v molitvenem programu po medžugorskem zgledu in za druženje z drugimi Marijinimi častilci!

Društvo prijateljev Medžugorja – Mir Slovenija

Razmišljanje

»VRNITE SE K BOGU, MOLITVI, POSTU, ODREKANJU ...«

*Spodbude s. Emmanuel ob sporočilu Kraljice miru
po vidkinji Mariji 25. februarja 2022*

Za začetek lepa novica. Te dni je bilo tukaj, v Medžugorju, 50 ukrajinskih duhovnikov, ki so prišli molit za mir. Zelo veliko so molili, maševali. Preko njih je bila tu Ukrajina, ki je posvečena Marijinemu brezmadežnemu Srcu.

Takoj na drugem mestu pa bi rada opozorila na številna lažna »medžugorska« sporočila, ki krožijo v tem času. Vzbujajo strah in zahtevajo kaj, česar Marija ne bi nikoli niti vprašala. To ni Marijin slog. Bodite zelo nezaupljivi in čim manj uporabljajte internet, saj je tam več laži kot dobrega!

Tokratno sporočilo je **veliko opozorilo iz nebes, ki pa nam hkrati**

daje ključ za zmago. Je zelo resno, vendar imamo s sveto Devico, ki bo **kači**¹ in njenemu zarodu glavo strla, **možnost zmagati.** Marija je na to opozarjala že zelo dolgo, ko nas je vabila k spreobrnjenju. Velikokrat je govorila o vlogi satana: kako satan dela ponoči in podnevi, nas hoče ujeti v past, nas obrniti proti Bogu, odvzeti vse, kar je človeškega, in vse, kar čutimo do Boga in Božjega.

Z vami sem in molimo skupaj. Devica je rekla, da nas ne bo zapustila. Dotaknilo se me je, da je rekla, **da molimo skupaj.** Beseda »skupaj« je za Judinjo zelo močna. To pomeni eno samo srce, eno dušo, eno stvarnost, da smo del njenega srca.

Vsi, ki so posvečeni njenemu brezmadežnemu Srcu, so del nje. Ona trpi z nami, se veseli z nami. Ni rekla: molim z vami, temveč: molimo skupaj. Z njo smo ena sama stvarnost. Zato je tako pomembno, da se posvetimo Marijinemu brezmadežnemu Srcu, da bi živeli to enost, to zvezo ljubezni z Devico Marijo.

Otročiči, pomagajte mi z molitvijo, da satan ne bo prevladal. Bili smo uspavani zaradi lagodnega življenja zadnjih desetletij. Ko si uspavan, pa lahko sovražnik počne, kar hoče. Tudi naše duše so bile uspavane. Devica pa je rekla, da ni nič pomembnejšega od naših duš. Prosi nas, naj ji pomagamo z molitvijo. Mi smo Kristusova Cerkev, Kristusovo telo, v Njem pa ima vsak od nas pomembno vlogo. Ona ni prevzela celotnega mesta Božjih otrok kot kraljica, ki zaobjema vse ljudi. Nasprotno – je Kraljica, ki je istočasno tudi Mati, **ki da vsakemu svoje mesto.** Saj pogosto reče: »Vi ste vsi pomembni zame in za moje načrte.« Ko reče **pomagajte mi z molitvijo**, pravi to zelo resno. Ona dela svoj del, mi pa imamo svojo nalogo, ona nas potrebuje. Sama sem zaradi tega ostala v Medžugorju, ker me je nagovorilo sporočilo leta 1989, ko je rekla: »Dragi otroci, brez vas ne morem pomagati svetu. Potrebujem vas. Vsak od vas je pomemben.« Razumela sem, da nas potrebuje, in

rekla: »Tukaj sem.«

... **da satan ne bo prevladal.** V celotnem Božjem načrtu satan ni močan, saj je poraženec. Ker se je upiral Bogu, je bil pahnjen v pekel. Ker se približuje njegova končna ura, se je snel z verige, kot je rekla Marija, in divja kot še nikoli poprej. Približuje se zmaga Marijinega Srca, zato je še bolj agresiven. Če ne bomo naredili svojega dela, lahko prevzame oblast ... Zmaga dobrega nad zlim je naša osebna zadeva, v povezanosti s sveto Devico in z ostalimi člani Kristusovega telesa. Vsak od nas ima, če izbere potrebno orožje – **post, molitev, odrekanje grehu**, in, kot nas opominja Devica, **tudi Božje zapovedi**, veliko moč. Če pa se povežemo, da oblikujemo male molitvene skupine, po dva ali trije, kot »mali ostanek« tistih, ki so zvesti Bogu, ki bodo nadaljevali življenje z Njim v molitvi, ima ta mali ostanek veliko, veliko moč. Ta naša notranja edinost bo prinesla zmago.

Njegova moč smrti, sovraštva in strahu je obiskala zemljo. Misel ni popolnoma nova, a ta **moč** – ta je pa nova. Zakon smrti na zahodu ni več tako redek. Nedavno sem doživela, da se je neka oseba odločila, da bo opravila samomor. Kljub izjemno vztrajni molitvi si ni premislila. Imeli so srečanje na kliniki, kjer naj bi opravili »nežno smrt«, a ta oseba je vztrajala in se dejansko ubila.

Strah je zgrabil Zemljo, še posebej z

vojno v Ukrajini. Ne vemo, kako se bodo stvari obrnile. Ko Devica govori o tem, da bi satan prevladal, pove tudi, kaj dela. Povzroča smrt, sovraštvo in strah. Toda strah, ki bi lahko ostal v naših srcih, **je treba pregnati z ljubeznijo**, ker ljubezen premaga strah. V strahu smo sužnji, pustimo se manipulirati. Danes smo temu priče: veliki sejejo strah in manipulirajo z ljudmi.

Najprej nam je bilo dano opozorilo s pandemijo, pa se nismo spreobrnili, veliko se jih je spustilo na kolena, a ne dovolj. **Tokrat pa res ne smemo zamuditi, treba se je spustiti na kolena in vzeti orožje, ki nam ga daje Marija**, že štirideset let. Če jo bomo poslušali, bomo lahko imeli prihodnost. To me spominja na Fatimo, kjer je Devica trem malim pastirčkom dala svoj načrt za mir: molitev, žrtvovanje ter posvetitev

Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Rekla je: če boste naredili to, kar vam pravim, boste imeli mir. Če pa ne, bo vojna, ki bo še hujša, kot je ta sedaj. In bila je 2. svetovna vojna!

Marija govori o zelo resnih stvareh. Kajti ona je v nebesih in vidi Božje načrte za svet in satanove načrte. V sedanji stiski pa nam daje izjemno upanje, zato nas ni treba biti strah. Vsem, ki so v Marijinem Srcu, se ni treba bati, ker tudi nje ni strah. Nikoli ni rekla, da jo je strah. Opozarja pa nas, da naj strah, ki ga morda še imamo, izročimo Gospodu in Mu povemo, da nas je strah. V molitvi bo postopoma izginil. Strah je satanovo delo. Ne smemo govoriti o strahu, niti o drugih satanovih delih. Ko namreč govorimo o tem, je satan zadovoljen. Govorimo pa o dobrem – imamo evharistijo, vero, veliko molitve, duše, posvečene Bogu,

Sveto pismo, Boga v zakramentih, svetnike, prikazovanja, prejemamo milosti, izkazujemo dobroto. Ko se zahvaljujemo za dobro, se zlo stopi, izgine.

... vrnite se k Bogu in molitvi, postu in odrekanju. To je rekla tudi v predzadnjem sporočilu. Devica nas prebuja iz naše uspavane zavesti. Odrečemo se lahko tudi čemu drugemu, ne le hrani, odvisno od tega, k čemu je kdo nagnjen. Odpovemo se lahko uporabi besed, ki ranijo, zapravljanju časa s telefonom, internetom, televizijo ...

za vse tiste, ki so poteptani, siromašni in nimajo glasu. Ne le v Ukrajini, po vsem svetu je danes veliko ljudi, ki živijo v totalitarnih režimih. Brez glasu so številni v telesih svojih mater, ki jih zdravniki odstranjujejo s skalpeli. To je tihi krik. Je tudi veliko otrok, mladih, pa tudi odraslih, ki so poteptani, zlorabljeni. Zato moramo živeti molitev, post, odrekanje tudi zanje. Računajo na nas. Vsi smo Božji otroci. Če živimo,

kot prosi Devica, bomo pomagali tistim, ki jih danes zebe, jih je strah zaradi bombardiranja ...

... v tem svetu brez Boga ... Devica nam že leta pravi, da brez Jezusa ni miru, ne veselja, ne prihodnosti, ne večnega življenja. Tokrat je povedala še jasneje: **Otročiči, če se ne vrnete k Bogu in Njegovim zapovedim, nimate prihodnosti.** To je pogoj. Vrnimo se k Bogu z vsem svojim srcem. Sprejel nas bo z veseljem brez primere. Nekoč je Marija že rekla, da tudi družine, ki ne molijo, nimajo prihodnosti. Podobno je bilo pri izgubljenem sinu. Hotel je živeti brez očeta in preizkusiti svojo srečo. Ni razumel očetove ljubezni in je odšel. Rezultat tega je bil: zapravljena dediščina, obup in lakota. Spoznal je, da je bolje pasti svinje, kot pa umreti od lakote. Bil je pred izbiro: obup ali vrnitev k očetu. Odločil se je, da se vrne domov. Oče ga je čakal, mu tekel naproti in ga objel, takega, kakršen je bil kot pastir svinj ... Očetova ljubezen je neizmerna. Devica nas vabi, naj

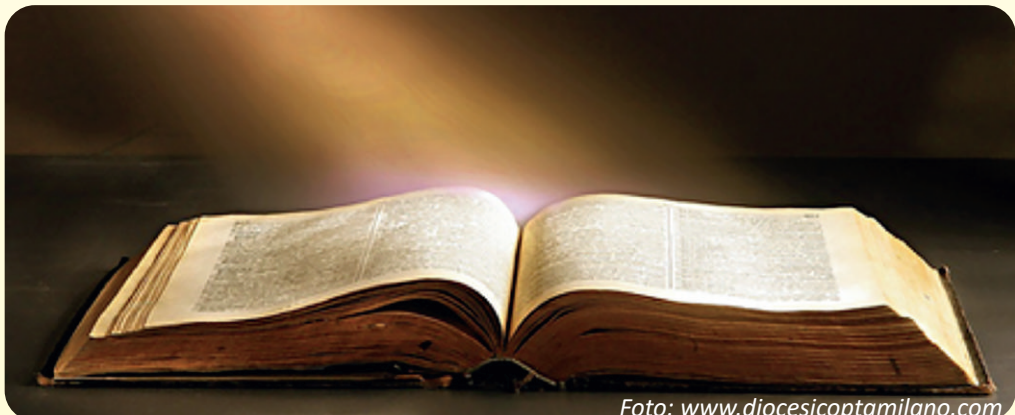

Foto: www.diocesicoptamilano.com

naredimo kot izgubljeni sinovi in se vrnemo k Očetu. **Svet je danes v situaciji, ko postajamo pastirji svinj.** Smo na tem, da se lahko prične pomanjkanje – moke, olja, plina ... **To sporočilo je svarilo, obenem pa ponuja ključ, kaj storiti, da se to ne zgodi.**

Marija govori, da če ne živimo **Božjih zapovedih**, nimamo prihodnosti. Vsakega 25. decembra je Devica dala sporočilo, nekoč pa ga ni dala ona, temveč njen Sin. Novorojeni se je usedel v njenem naročju in rekel: **»Jaz sem vaš mir. Živite moje zapovedi.«** Prosim vas, da od tega dne dalje berete deset Božjih zapovedi in se ob njih vprašajte, ali jih živite:

1. Veruj v enega Boga.
2. Ne skruni Božjega imena.
3. Posvečuj Gospodov dan.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš

dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.

5. Ne ubijaj.
6. Ne nečistuj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Ko sem bila otrok, smo te zapovedi znali na pamet. Danes pa jih celo v nekaterih katekizmihi ne najdemo več. Svetujem vam, da se v postu odločite za vero, da nam je Gospod dal Besedo življenja.

Devica zbira svoje otroke. To sporočilo je klic, da molimo skupaj! To je klic, **da bi oblikovali male molitvene skupine.** Najdite ljudi, ki bodo molili z vami. V postu je to priložnost, da si boste pomagali vztrajati pri postu ob vodi in kruhu. Bolniki seveda lahko ta post zamenjajo z odpovedjo čemu

Foto: Dani

drugemu.

Devica nas vabi kot »mali ostanek«, kajti »Veliko me jih je zapustilo.« Devica se počuti zapuščeno tudi od tistih, ki so nekoč prišli v Medžugorje, potem pa so pozabili na sporočila.

To sporočilo je **najprej svarilo, obenem pa veliko upanje**, saj nam **še enkrat daje ključ**, možnosti za mir, veselje, upanje. **»Če ste moji, boste zmagali.«** Zmagali boste, ker bosta vaše zatočišče Srce mojega Sina Jezusa in moje Srce. Z njo se nam ni treba ničesar bati. Želim, da si vsak od vas vzame čas za tišino, preučite svoje življenje, svojo prihodnost – ne le za tu na Zemlji, temveč predvsem v večnosti.

Najpomembnejša je naša duša. Marija nam daje upanje, da je naša duša lahko čista in lepa; zadošča, da živimo njena sporočila. Marija nam obljublja, da bo z nami do konca. Berimo Marijina sporočila, ki jih je dajala Mirjani vsakega 2. v mesecu, po njih vas bo vodila, kot je rekla: **Zato je mene poslal k vam, da vas vodim.** Vicka je povedala, da ni bil prvotni Božji načrt, da bi prihajala tako dolgo. Mislila je, da bo veliko prej uspela spremeniti obraz sveta. Rekla je, da če bomo živeli tisto, kar nam govori, bomo imeli napredek in mir. A nismo poslušali. **Sedaj pa jo poslušajmo!** Nismo poslušali fatimskih sporočil, poslušajmo vsaj sporočila iz Medžugorja, da ne bomo imeli vojne! To je odvisno od vsakega

od nas. Vrnimo se kot izgubljeni sinovi k Očetu z vsem srcem, podajmo roko sveti Devici, delimo ta mir, veselje, upanje, sporočila. Posvetimo se njenemu in Jezusovemu Srcu in živimo z njo in Jezusom. Vabi nas pod svoj plašč, da nas varuje pred delovanjem satana. Vsi se lahko zatečemo tja, to je naše pravo zatočišče, v Jezusovem in Marijinem Srcu. Zato molimo skupaj z njo.

Prevod in priredba: Marta Ciraj

Vir: <https://www.youtube.com/watch?v=VH79RnZreAU>

v=VH79RnZreAU

¹¹ Mz 3,15: Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo, ter med tvojim zarodom in njenim zarodom. On bo prežal na tvojo glavo, ti pa boš prežala na njegovo peto.

MARIJINI OBROKI

Marijin obrok – sredstvo sprave in miru

Na svoj prvi šolski dan v novi šoli je bila Tereza preveč plaha, da bi stala v vrsti za kosilo, ki ga v šoli škofije Rumbek v Južnem Sudanu nudijo Marijini obroki. Opazila jo je Tabita, ki je z nasmehom pristopila k njej in ji ponudila, da bi svoj obrok delila z novinko. V tistem trenutku sta deklici presegli spor med dvema sprtima plemenoma. Tereza in Tabita zaradi tradicije ne bi smeli biti niti prijateljici, kaj šele ambasadoriki miru. Družini deklet prihajata namreč iz nasprotujočih si plemen, iz različnih držav, ki se med seboj borita za prevlado.

Ta pot sprtosti se je lansko leto spremenila za Terezo in Tabito zahvaljujoč tej lepi, a »usodni« odločitvi Tabite, da bo svoj obrok delila s Terezo, in Tereze, da bo to darilo sprejela.

Tereza je morala s svojo družino zapustiti domačo vas, ki je bila v celoti poplavljen. 700.000 ljudi v državi je moralo zapustiti svoje domove, poplave so uničile bivališča, živino in pridelke. Ogrožale so jih tudi bolezni, ki se prenašajo z vodo. Te vasi so sedaj popolnoma prazne. Terezina družina se je po mesecih

negotovosti in trpljenja naselila v bližini Tabitine vasi in končno se je uspela vpisati v šolo, v kateri učencem strežejo Marijine obroke. Tereza in Tabita sta sedaj neločljivi. Taka prijateljstva so temeljni kamni, na katerih se lahko gradi mir. Skupaj sedita v razredu, podpirata druga drugo in delita radosti otroštva. Marijin obrok in roka prijateljstva sta spodbudila veliko sprememb v njunih mladih življenjih.

Dragi prijatelji, v prvih dveh mesecih leta 2022 ste darovali 13.280 € in tako pomagali 714 otrokom. Naj vam Bog obilno povrne. Hvala vam.

Pripravila: Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov:
DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, 1000 Ljubljana,
Swift HDELSI22
IBAN SI56 6100 0002 0668 137
SKLIC: **SI00 1983-2002**
NAMEN: **Marijini obroki**
KODA NAMENA: **CHAR**

ROMANJA

Spoštovani romarji! O pogojih v zvezi z epidemijo covid-19 se vsakokrat pozanimajte pri osebi, ki romanje vodi.

Od 24. do 27. aprila. Odhod ob 16.00 iz Ljubljane. Duhovno vodstvo g. Peter Nastran. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi: Petra 030-308-686.

Od 6. do 8. maja. Odhod iz Ljubljane ob 14.00, Vipave ob 15.00, Postojne ob 15.30. Obvezno izpolnjevanje PCT-pogojev. Prijave in informacije: Manuela 040/324-268

Od 13. do 15. maja. Odhod iz Kranja (ob 19.00), Ljubljane (19.30), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.30). Povratek 15. maja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 28. aprila do 1. maja. Odhod ob 5.00 zjutraj iz Begunj, nato preko Radovljice, Kranja, Ljubljane (Dolgi most na Viču) in Žužemberka do Vinice ter naprej v Medžugorje, kamor prispemo v popoldanskih urah. Duhovno vodstvo. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi na: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com

Od 23. do 26. junija, za obletnico. Duhovno vodstvo. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi: Petra 030-308-686.

Od 24. do 26. junija, za obletnico. Odhod iz Kranja (ob 19.00), Ljubljane (19.30), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.30). Povratek 26. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Odgovorni urednik: Primož Krečič. **Glavna urednica (in jezikovni pregled):** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** PARTNER GRAF d.o.o., Gasilska 3, 1290 Grosuplje.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Priporočeni dar za kritje stroškov za izdajanje revije je 15 € za Slovenijo. **TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555. Naj vam Kraljica miru povrne za zvestobo in velikodušnost.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pošite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

25. marec 1995: »Dragi otroci! Danes vas kličem, da bi živeli mir v svojem srcu in v družini. Otročiči, ni miru, kjer ni molitve, in ni ljubezni, kjer ni vere. Zato vas, otročiči, vse kličem, da bi se danes znova odločili za spreobrnjenje. Blizu sem vam in vas, otročiči, vse vabim v svoje naročje, da bi vam pomagala; toda vi tega ne želite; tako vas satan skuša in že v najmanjših stvareh vera izginja. Zato, otročiči, molite, kajti po molitvi boste prejeli blagoslov in mir. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Dar za revijo: 2€